

dret, ændringsforslag nr. 8 og 9, § 14 med de foretagne ændringer og §§ 15 og 16 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 10 forkastedes, idet 8 stemte for, 112 imod.

§§ 17–23 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 11 om en ny affattelse af § 24 forkastedes, idet 8 stemte for, 110 imod.

§ 24, ændringsforslag nr. 12, § 25, således ændret, ændringsforslag nr. 13 om indsættelse af et nyt kapitel efter kapitel 5, ændringsforslag nr. 14, § 26, således ændret, ændringsforslag nr. 19 uden for betænkningen, § 27, således ændret, ændringsforslag nr. 15 og 16, § 28 med de foretagne ændringer, §§ 29 og 30, ændringsforslag nr. 17, § 31, således ændret, ændringsforslag nr. 18 om en ny affattelse af § 32, § 32 i den nye affattelse og § 33 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

27) Anden behandling af lovforslag nr. L 171:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (EF-asykonvention).

Af justitsministeren (Engell).

(Fremsat 24/4 91. Første behandling 3/5 91. Betænkning 23/5 91).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Ebba Strange (SF):

Udlændingelovgivningen er et af de områder, hvor der ikke er den store enighed her i Folketinget, et område, som vi har diskuteret mange gange i de sidste 10 år. Men vi ved da i hvert fald, hvor det er, vi er uenige; vi ved, hvad det er, vi diskuterer, når vi diskuterer det, og vi kan så stemme os igennem og prøve at se, hvor flertallet ligger, når der er ønsket fremme om at ændre på vores udlændingelovgivning.

Jeg er bange for, at det, vi gør nu ved at tilslutte os EF's asylkonvention, er at skrive under på noget, som vi ikke kender konsekvenserne af. Det er at give carte blanche til en ny udlændingepolitik, som vi har svært ved at overskue.

Vi har i forbindelse med udvalgsarbejdet i Retsudvalget stillet nogle spørgsmål for at prøve at se, om vi kunne få noget mere at vide om, hvordan asylansøgers retssikkerhed egentlig er i andre EF-lande, men vi kan ikke få det at vide, fordi oplysningerne ikke foreligger samlet. Men Justitsministeriet gør da, hvad de kan, for at prøve at samle dem sammen, og en skønne dag får vi dem jo også nok at se.

I og med at Danmark underskriver konventionen, har vi altså også sagt, at en asylansøger – hvor han eller hun så end måtte komme fra i verden – skal have sin ansøgning behandlet, uanset om det nu er Grækenland eller Portugal eller England eller Danmark, hun eller han havner i, fordi det er det første land, hun kommer til, som skal behandle hendes ansøgning – og det gør vi uden at vide, hvilke retsregler der i de lande gælder for behandling af asylansøgninger, uden at vide, hvilke kriterier der gælder for tildeling.

Vi ved – for det har alle EF-landene sagt – at alle har tilsluttet sig FN's flygtningekonvention af 1951 og den tilhørende New York-protokol fra 1963. Det ved vi, så vi ved, at i det omfang man kan finde ud af, om personen er konventionsflygtning, vil man også opleve, at man har en forpligtelse til at give vedkommende ophold og asyl.